

CHƯƠNG IV

TIÊN NỮ

Cotswolds,
Cánh đồng xa trục thảo,
August 2, 1925

Có một loài tinh linh ở đây, là tiên nữ đích thực và có vẻ như liên hệ chặt chẽ với cây xa trục thảo. Tinh linh có dạng nữ, thường cao chừng 1m nhưng có thể làm cao bằng người. Khả năng mở rộng này được dùng nhiều hơn là tôi thấy trong những lần quan sát trước đây, và rất thường dùng giữa những khi 'làm việc'. Để tả với nhiều chi tiết, tôi chọn một tiên nữ đã lại gần bọn tôi và đang bay lượn sát trên đầu những khóm hoa xa trục thảo. Hình thể hoàn toàn được phủ bằng quần áo là hào quang tuôn chảy; có áo lót màu xanh dịu giống như nylon, qua đó thấy đường nét rất mờ của hình thể màu hồng lúc có lúc không, thay đổi theo chiều hướng và dạng của đường lực. Bao lấy áo này và trộn lẫn với nó có những làn màu hoa xa trục thảo, chạy suốt trong hào quang và dường như chùng lên màu xanh; chúng không có dạng thường trực, tuy có dạng những đường chảy từ vai xuống tụ lại ở thắt lưng rồi nở rộng trở lại khi tuôn theo bên hông vào những phần thấp của hào quang.

Khả năng bắt chước lại tỏ ra lần nữa, vì trong lúc tôi cố gắng nhìn để mô tả chính xác cô nàng, tiên nữ lại bắt đầu phồng theo áo khoác tôi đang mặc, dùng màu tím nhạt của xa trục thảo để làm nên áo khoác. Cô không sợ chút nào và tỏ vẻ thân thiện, 'đứng' cách chừng 4 hay 5m, cho tôi thấy tiên nữ thật xinh đẹp. Những đường lực chảy từ một điểm tương ứng với huyệt thái dương, có vẻ như là sinh điểm trên người cô, xuyên qua hào quang, màu vàng chói và rực sáng như mặt trời tí hon; những làn tủa ra giống như các đường rất mảnh vàng chói, tỏa khắp hào quang; chúng phân ra ở hai bên cô rồi chạy ra ngoài bìa quang, trông hơi giống đôi cánh. Có một trung tâm khác trên đầu màu trắng bạc, và từ đó cũng tỏa ra những đường lực - phần lớn tuôn vào không khí trên đầu; chúng tượng trưng cho hoạt động tinh cảm và trí tuệ; và thường xuyên thay đổi hình dạng cùng màu sắc.

Đầu giống thiếu nữ, tóc và lông mày màu nâu đậm, gương mặt tròn xinh xắn, màu tươi mát và mạnh khỏe, tóc để dài, chảy ra sau và buông từ trán xuống, chìm mất trong đường lực của hào quang; tay chân không thấy rõ dạng qua lớp áo hào quang màu xanh nói ở trên, nhưng chân mang đôi ủng nhỏ nhắn vừa sát, màu xanh, miệng ủng loe rộng như cánh hoa phía trên mắt cá, và dường như chân mang vớ. Phần loe rộng có màu xanh đậm hơn

một chút, thỉnh thoảng có một sắc vàng đỏ đây không cố định. Cái áo xanh nói tới lúc này rất rộng và tha thướt, và cũng vì rất nhẹ nên lay động mãi, như có làn gió luôn luôn thổi vào. Thỉnh thoảng tron thân hình ở giữa hóa rõ nét. Cử chỉ tiên nữ hồn nhiên và nghịch ngợm. Cô đưa cả hai tay ra phía trước như mời gọi chúng tôi lại chơi với cô những trò của thiên thần giữa đám xa trục thảo.

Bây giờ tiên nữ có những cử chỉ rất yêu kiều, cái này sau cái kia hết sức mau lẹ. Tôi thấy được ba cử chỉ. Cô nàng khởi đầu bằng cách duỗi bàn tay và cánh tay xuống dưới trước mặt tôi hết mức, bàn tay chấp lại, ngón dang rộng. Rồi cả hai cánh tay làm thành vòng tròn hướng ra ngoài, lên trên, ngưng lại một chút ở ngang vai rồi dang rộng lần nữa, gấp nhau ở trên đầu. Giữ cho bàn tay chấp lại, cô hạ cánh tay xuống chậm, dang tới hết mức trước mặt mình giống như vị trí ban đầu, rồi lập lại tron chuổi động tác ở trên. Tới lúc này cô đảo lại cử động ấy và thêm hai vòng bán kính bằng các ngưng trong một tích tắc ở vị trí giữa đường thẳng và đường ngang. Tác dụng của cử chỉ ấy là kích thích hoạt động ở huyết thái dương lên một mức làm cho mỗi hình dáng của quần áo mô tả ở trên biến mất, hình thể giống người từ trên vai xuống cũng không còn, chỉ có huyết thái dương và huyết ở đỉnh đầu sót lại và những đường lực túa dài. Cô mang năng lực vào người bằng những cử chỉ ấy, lập lại thường xuyên và thêm nhiều cái khác thật mau lẹ tới mức không sao theo dõi kịp.

Giờ cô vung tron cả hai ánh tay, nột cái dang rộng đằng trước và một cái đằng sau, tạo nên những 'cắm' xe cũng ở vị trí giữa đường thẳng và đường ngang; nhưng trong khi dạng của động tác ban đầu là hình đĩa dẹp hướng tới người xem, cái sau thêm một chiều vào đó, cho ra đường kính của một khối cầu tron vẹn. Chuyện ngộ là bàn tay và ngón tay xòe rộng, và những đường lực từ đó chảy tràn ra một khoảng hai tấc, làm tăng thêm vẻ mỹ lệ một cách đáng kể. Tới đây cô nàng bước vào trạng thái hoan lạc tràn đầy, bằng cử động của đôi tay và bàn tay cô đã tạo quanh mình một hình cầu tron vẹn, cao chừng 2.5m với hai tâm, một ở huyết thái dương và một ở đầu, tương ứng với nhau và với hình cầu giống hai tâm của một hình ellipse. gương mặt và cánh tay vẫn thấy được, nhưng mọi đường nét giống thân người đã biến mất; chỉ còn lại một bầu có phân ranh rõ rệt với lực túa ra. Bên ngoài đường nét là một vùng sáng màu xám ngọc trai cũng có những đường lực tỏa rộng.

Tiếp xúc tâm thức của cô ở trạng thái hiện giờ cho một cảm xúc hoan lạc rạng rỡ, một niềm hạnh phúc sâu đậm vượt hẳn kinh nghiệm bình thường nơi người. Không giống như thủy tiên, khi đạt tới tuyệt đỉnh của sự hoan lạc thì tuôn ngay lực mà chúng giữ đây, tiên nữ xem như ở lâu trong trạng thái ấy. Tới đây cô rút lui khỏi hình thể đã tạo, chậm chạp bay lên cao tới cõi tình cảm, giống như biển từ từ cho tới khi tâm thức rời khỏi bầu chói sáng lơ lửng bất động trong không, thoát ra khỏi bầu và có vẻ như trở về hồn khóm. Hình cầu vẫn còn sống động, rõ ràng và chói sáng.

Để thí nghiệm, tôi hướng đường lực vào bầu, nó xuyên vào rồi đi thẳng ra không chút trở ngại, hình thể cũng không bị dao động, và tôi có cảm tưởng nó có sự quân bình như dao động kế. Hình thể không cưỡng lại đường lực đi ngang qua nhưng chống lại mọi cố gắng nào tìm cách thay đổi hình dạng hay vị trí của nó; thí dụ tôi ráng nâng hình trong không mà chẳng được.

Có những bầu tương tự như thế trong những chỗ khác nhau của cánh đồng, cũng như có nhiều tiên nữ giống như cô vừa tả, thay đổi về hình dạng, màu tóc và nước da. Những ai đang làm việc với cây chầm sâu vào nó, hòa mình với thể tình cảm của cây, bao trong người một khoảng đất chừng 5 tới 6 tấc. Chúng ở trong trạng thái này một lát, rồi phóng lên cao, lơ lửng trong không, bay tới một chỗ khác của cánh đồng và lập lại diễn tiến ấy. Cánh đồng rộng chừng hai mẫu, phải có ít nhất một trăm tiên nữ làm việc ở đây.

Một trong những tác dụng của hoạt động tiên nữ là thúc đẩy tâm thức nơi cõi tình cảm của hồn khóm thảo mộc đầu thai trong cánh đồng này. Thấy rõ là khi một cây nở hoa, tâm thức lúc ấy hoạt động tích cực nhất, chịu đáp ứng với những kích động do hàng ngũ thiên thần mang lại. Người ta gần như cảm được tâm thức của cây gắng sức vươn lên đến tiên nữ trong vùng làm việc, và chắc chắn diễn trình tiến hóa được đẩy mạnh.

(Mười phút sau)

Khối cầu của tiên nữ vẫn còn. Lúc này tôi không thấy trong đầu cô một chủ đích riêng biệt nào trong việc tạo khối cầu; dĩ nhiên là có niềm vui sáng tạo bình thường trong việc tạo nên một vật xinh đẹp. Chắc những khối cầu như thế được dùng vào chuyện rõ rệt tuy lúc này tôi không biết ấy là mục đích gì; có lẽ chúng tạo nên bầu dự trữ năng lực để từ từ thả vào hồn khóm thảo mộc.

Bây giờ một số tiên nữ nhảy múa quanh hình cầu tôi đã nói, tấm mình trong bầu không khí chói lọi của nó và hiển nhiên cảm thấy vui sướng từ việc chiêm ngưỡng vẻ đẹp của bầu. Chúng tụ thành vòng tròn bao kín, và chạy quanh như điệu vũ miền quê. Điệu vũ ấy tự nó sinh ra một hình, tiên nữ đang tạo một bầu tròn hình cánh hoa với khối cầu đứng ở giữa trong khi tiên nữ nhảy múa chung quanh; cánh hoa mọc càng lúc càng cao, cho tới mức cao hơn đỉnh khối cầu một chút, cho ra một hình rất đối xứng xinh đẹp giống bông hoa có đường kính trên dưới 3m và cao 2.5m - tựa như hoa mẫu ở cõi tình cảm, có tỷ lệ tuyệt hảo và xinh đẹp chói ngời. Trong lúc tôi ngắm, những cánh hoa vẫn tiếp tục mọc cao hơn, rồi dần dần khép kín phía trên bầu. Tiên nữ vừa nhảy múa vừa hát - tôi không nghe được âm thanh nhưng đoán ra khi nhìn vào môi mấp máy và sự biến đổi trên gương mặt- các cô hóa cuồng nhiệt hơn, tựa như sắp lên tới cực điểm; cả bọn đã bay lên trên cao và tiếp tục bao vòng cái hình đã tạo cách mặt đất chừng 1m, đầu hát ra sau, tóc chảy dài xuống, tay chân màu hồng lộ ra khi nhảy múa. Cử chỉ và thế đứng các cô đẹp biết dường nào.

Trong những lần chạy quanh ấy, đôi mắt chúng dán chặt vào những cánh hoa, hình như mỗi tiên nữ lo cho một cánh. Chúng đang sử dụng khả năng tạo hình, và xem ra thật tinh luyện; mỗi cô chú tâm mạnh mẽ, tia nhìn hướng vào điểm cao nhất mà cánh hoa đã mọc. Giờ cánh hoa cong lại theo đường mềm mại hướng vào tâm, đụng nhau và nối liền. Tiên nữ đã vươn cao lên tới đỉnh, vẫn còn nhảy múa ca hát, mắt vẫn còn dán vào tác phẩm của mình; chúng đã tạo nên một hình hoa hoàn toàn, không hẳn là hình cầu, đáy hơi hẹp so với đỉnh và cái sau đẹp gần như bằng; hình thể đẹp một vẻ lạ lùng, và đường nét những cánh hoa ban đầu, tuy giờ đã nối vào làm một, vẫn còn thấy rõ. Chúng hợp thành một vỏ bao kín màu trắng tinh khiết lấp lánh, điểm màu xanh lá cây và màu xa trạc thảo; khối cầu bao bọc ở trong chiếu một ánh mờ.

Tiên nữ cắt vòng tròn của chúng ở một điểm, mở ra thành một đường, di chuyển ngang cánh đồng tới một khối cầu khác rồi xếp vòng tròn và bắt đầu làm chuyện tương tự. Hoạt động này xảy ra trong những nơi rải rác của cánh đồng nơi mà tinh hoa chất cõi tình cảm được xếp vào hình dạng tiên nữ tạo ra. Và bằng cách ấy những 'hoa' ở cõi tình cảm mọc nên thành hình.

Grand Saleve, gần Geneva

June 5, 1925

Có một loài tiên nữ ở đây xem ra không có hình dạng bình thường của người, tuy rằng chúng có khả năng tạo được hình ấy nhưng không làm, và chỉ lộ ra đầu với gương mặt. Cùng lúc hào quang đậm hơn ở những phần của cơ thể nói chung, hoạt động ở nơi ấy nhiều hơn và khác với phần còn lại của hào quang. Nó lộ ra dưới hình thức màu sắc thay đổi liên liên; giống như bánh xe quay tít có những dải hơi cong đầy màu sắc chảy từ tâm ra chu vi, đan vào nhau khi bánh quay. Mỗi dải có nhiều màu khác nhau, và có vận chuyển riêng, thêm vào chuyển động tròn của hệ thống. Sự chuyển động của dải hơi tương tự như việc cái kéo khép mở, cho ta cảm tưởng những dải màu liên tục chảy vào, chảy ra từ tâm. Có đủ màu ở đây, gồm những sắc rất dịu và kết hợp nhau không ngừng cho ra những màu tuyệt vời, hoạt động này thấy ở cả hai chiều mà lại có tác động ở chiều thứ ba.

Một tiên nữ đặc biệt mà tôi đang ngắm có vẻ duyên dáng và lạ lùng, hơn nữa, cô không phản đối chút nào sự hiện diện của bọn tôi hay sự quan sát của tôi. Gương mặt giống như của một cô gái quê trẻ trung, rất xinh xắn, nụ cười không tắt, thật lôi cuốn. Có đông tiên nữ như thế trên sườn đồi, giống nhau tuy có hơi khác đôi chút trong cách biểu lộ và màu tóc. Loài tóc đậm xem ra nghiêm trang hơn và một số cô tỏ ra thật uy nghi. Nước da trắng chỉ thêm một chút màu.

Tuy có thể bay lên cao trong không, tiên nữ dành phần lớn thì giờ bay lượn chỉ ngay trên đầu ngọn cỏ dại, đôi khi sà xuống một cụm hoa đồng. Khi làm vậy, hình dạng tiên nữ biến mất, hào quang trải rộng bao trùm cây hay bụi hoa tùy trường hợp. Về một phương diện có thể nói chúng bao bọc vật chịu trách nhiệm, nhưng cùng lúc giúp vật hiểu biết hơn, khiến cho vật được kích động tâm thức hai lần, lần đầu là chính tâm thức của sự sống đang tiến hóa trong vật, lần hai là tâm thức rất đổi sống động của tiên nữ. Trong khi hào quang mở rộng như vậy, ta thấy được một vài hoạt động nhịp nhàng trong đó. Với một số trường hợp hào quang nở rộng đáng kể vượt ra ngoài chu vi của bụi theo một nhịp chậm, đều đặn, nhưng với các tiên nữ khác nó có vẻ như chớp chớp thật mau làm ta nhớ tới cử động lẹ làng của cánh bướm. Khi cố gắng đi sâu vào tâm thức của chúng trong những lúc như vậy, tôi thấy rằng dường như chúng cố gắng chìm sâu hơn vào tâm hay điểm sâu kín của đời sống linh động trong hoa. Làm được vậy rồi chúng bay bổng lên không, lượn trong sự yên lặng và thông thả trong khi sinh lực được phục hồi.

Tới đây tôi đi sâu được một phần vào thế giới của chúng, thỏa mãn được ý mình. Bầu trời có rất nhiều tiên nữ, một số bay xuống làm việc tôi vừa mô tả ở trên, một số khác bay lên khi làm xong. Khoảng cách trung bình mà chúng bay lên thì chừng 5 tới 6m hơn, tuy có cô bay cao hơn thế; ở độ cao ấy chúng bay tới lui nhiều hơn; có lẽ vì chúng di chuyển tới lui ở độ cao này, từ 27 đến 33m. Khung cảnh rất đổi tuyệt vời, và bầu không khí thật quyến rũ. Tôi không thấy chúng có công việc nào khác hơn cái đã nói. Lẽ tự nhiên chúng rất bận vào khoảng thời gian này trong năm. Tiên nữ nói tới lúc ban đầu vẫn còn đứng gần chúng tôi và nhìn kỹ hơn, tôi thấy có vết thật mờ giống như đôi cánh tay, nhưng không có thân hình, chân hay cánh. Phần đậm đặc của hào quang cao chừng gần 3m.

Vùng Cotswolds,
August 7, 1925

Tôi rất thích thú khi quan sát một tinh linh cũng đang chăm chú nhìn kỹ tôi như chúng tôi nhìn kỹ cô. Sinh vật chưa có một cá tính độc lập hẳn, còn đang ở trong giai đoạn giữa tiên nữ và thiên tiên, mang vài tính chất của cả hai loài.

Tuy cô xuất hiện mới đầu vào lúc chúng tôi băng qua khu rừng rậm và vẫn còn bay lượn trên đầu ngọn cây thông mà chúng tôi đang nhìn xuống, cô không có vẻ như liên hệ rõ rệt với khu rừng, và chắc chắn là không bị ràng buộc vào công việc cho cây hay một nhóm cây. Tôi nghĩ cô là hoa tiên đang bước qua giai đoạn sống trong không như thiên tiên, và thời điểm cho cô đạt sự độc lập hoàn toàn rất gần kề. Thân hình gồm chất liệu của những cảnh cao cõi tinh cảm, rất sáng, dẻo dai và xinh đẹp. Hình dạng thật sự và cung cách giống như của một nữ sinh đầy sức sống. Lúc này đây hào quang nơi cô rất giống như những cụm mây bay đầy màu sắc, với những lượn sóng hay gợn sóng ánh sáng lặn tẩn xuyên qua đó nối tiếp mà xuất hiện không đều. Cô có được sự vững chãi trội hơn nơi một tiên nữ trung bình, và thấy rõ là có thể đứng tương đối bất động trong không một lúc lâu. Cô thấy thể trí và tình cảm của chúng tôi rõ ràng, nhưng cô phải chú ý một chút mới thấy được thể xác bọn tôi, và dù vậy ảnh tượng của cô vẽ nó cũng rất mờ mịt.

Một tiên nữ đặc biệt mà tôi đang ngắm có vẻ duyên dáng và lạ lùng, hơn nữa, cô không phản đối chút nào sự hiện diện của bọn tôi hay sự quan sát của tôi. Gương mặt giống như của một cô gái quê trẻ trung, rất xinh xắn, nụ cười không tắt, thật lôi cuốn. Có đông tiên nữ như thế trên sườn đồi, giống nhau tuy có hơi khác đôi chút trong cách biểu lộ và màu tóc. Loài tóc đậm xem ra nghiêm trang hơn và một số cô tỏ ra thật uy nghi. Nước da trắng chỉ thêm một chút màu.

Tuy có thể bay lên cao trong không, tiên nữ dành phần lớn thì giờ bay lượn chỉ ngay trên đầu ngọn cỏ dại, đôi khi sà xuống một cụm hoa đồng. Khi làm vậy, hình dạng tiên nữ biến mất, hào quang trải rộng bao trùm cây hay bụi hoa tùy trường hợp. Về một phương diện có thể nói chúng bao bọc vật chịu trách nhiệm, nhưng cùng lúc giúp vật hiểu biết hơn, khiến cho vật được kích động tâm thức hai lần, lần đầu là chính tâm thức của sự sống đang tiến hóa trong vật, lần hai là tâm thức rất đổi sống động của tiên nữ. Trong khi hào quang mở rộng như vậy, ta thấy được một vài hoạt động nhịp nhàng trong đó. Với một số trường hợp hào quang nở rộng đáng kể vượt ra ngoài chu vi của bụi theo một nhịp chậm, đều đặn, nhưng với các tiên nữ khác nó có vẻ như chớp chớp thật mau làm ta nhớ tới cử động lệ làng của cánh bướm. Khi cố gắng đi sâu vào tâm thức của chúng trong những lúc như vậy, tôi thấy rằng dường như chúng cố gắng chìm sâu hơn vào tâm hay điểm sâu kín của đời sống linh động trong hoa. Làm được vậy rồi chúng bay bổng lên không, lượn trong sự yên lặng và thông thả trong khi sinh lực được phục hồi.

Tới đây tôi đi sâu được một phần vào thế giới của chúng, thỏa mãn được ý mình. Bầu trời có rất nhiều tiên nữ, một số bay xuống làm việc tôi vừa mô tả ở trên, một số khác bay lên khi làm xong. Khoảng cách trung bình mà chúng bay lên thì chừng 5 tới 6m hơn, tuy có cô bay cao hơn thế; ở độ cao ấy chúng bay tới lui nhiều hơn; có lẽ vì chúng di chuyển tới lui ở độ cao này, từ 27 đến 33m. Khung cảnh rất đổi tuyệt vời, và bầu không khí thật quyến rũ. Tôi không thấy chúng có công việc nào khác hơn cái đã nói. Lẽ tự nhiên chúng rất bận vào khoảng thời gian này trong năm. Tiên nữ nói tới lúc ban đầu vẫn còn đứng gần chúng tôi và nhìn kỹ hơn, tôi thấy có vết thật mờ giống như đôi cánh tay, nhưng không có thân hình, chân hay cánh. Phần đậm đặc của hào quang cao chừng gần 3m.

Vùng Cotswolds,
August 7, 1925

Tôi rất thích thú khi quan sát một tinh linh cũng đang chăm chú nhìn kỹ tôi như chúng tôi nhìn kỹ cô. Sinh vật chưa có một cá tính độc lập hẳn, còn đang ở trong giai đoạn giữa tiên nữ và thiên tiên, mang vài tính chất của cả hai loài.

Tuy cô xuất hiện mới đầu vào lúc chúng tôi băng qua khu rừng rậm và vẫn còn bay lượn trên đầu ngọn cây thông mà chúng tôi đang nhìn xuống, cô không có vẻ như liên hệ rõ rệt với khu rừng, và chắc chắn là không bị ràng buộc vào công việc cho cây hay một nhóm cây. Tôi nghĩ cô là hoa tiên đang bước qua giai đoạn sống trong không như thiên tiên, và thời điểm cho cô đạt sự độc lập hoàn toàn rất gần kề. Thân hình gồm chất liệu của những cảnh cao cõi tinh cảm, rất sáng, dẻo dai và xinh đẹp. Hình dạng thật sự và cung cách giống như của một nữ sinh đầy sức sống. Lúc này đây hào quang nơi cô rất giống như những cụm mây bay đầy màu sắc, với những lượn sóng hay gợn sóng ánh sáng lẫn tẩn xuyên qua đó nối tiếp mà xuất hiện không đều. Cô có được sự vững chãi trội hơn nơi một tiên nữ trung bình, và thấy rõ là có thể đứng tương đối bất động trong không một lúc lâu. Cô thấy thể trí và tình cảm của chúng tôi rõ ràng, nhưng cô phải chú ý một chút mới thấy được thể xác bọn tôi, và dù vậy ảnh tượng của cô vẽ nó cũng rất mờ mịt.

Cố gắng tiếp xúc với tâm thức của cô, tôi nhận thức rằng tinh linh thấy rõ nhất thể tinh cảm của mọi vật ở cõi trần; chẳng hạn cái cây đối với cô có dạng một khối đậm đen ở giữa, tương ứng với thể xác, và khối ấy được bao bọc cũng như được xuyên thấu bằng ánh sáng nhấp nháy màu xám nhạt, tôi cho đó là thể sinh lực, và thể này được hào quang tinh cảm màu tím bao phủ, rộng chừng một tấc rưỡi bên ngoài thể xác. Đối với cô, mỗi cây giống như một động cơ mà xuyên qua đó và chảy vào đó là lực phát xuất từ cõi tinh cảm, làm sống động và chiếu rọi nó, giữ cho nó linh hoạt theo cái nhìn của cô; và đương nhiên là cô đúng, vì không có lực ấy cây không thể nào sống được. Theo sinh vật, dường như cây đang thực hiện công việc giống như điều ta gán cho hạt nguyên tử hồng trần nhưng ở mức độ rộng rãi hơn. Cô nhìn thấy một xoáy năng lực màu vàng chói ở rễ của cây ngay dưới sát mặt đất, qua đó lực từ cõi tinh cảm tuôn vào, rồi chảy ra trọn thân cây. Có vẻ như tinh linh không biết chút gì về tiến trình ở cõi vật chất; sao đi nữa, cô không lưu ý tới chúng lắm, vì tin chắc rằng chúng chỉ là thứ yếu so với cõi tinh cảm và không quan trọng mấy. Nếu diễn tả ý của cô bằng ngôn ngữ chúng ta, cô gạt qua bên ngụ ý của tôi về tiến trình ở cõi trần, nói rằng 'Điều quan trọng là sự tuôn chảy của sinh lực.' Cô nói rằng cô có biết về tiến trình ở cõi trần nhiều hơn chúng tôi, có nghĩa về *sự sống*.

Cô đang cố gắng hiểu việc mang xác phàm có ý nghĩa gì với chúng ta và với cô. Tinh linh tạo một ảnh hưởng 'lôi kéo' tôi, như thể muốn thử xem cô có thể làm chuyển dịch xác phàm của tôi. Vì vậy, cô thu hút và kéo về mình phần trước của thể tinh cảm và thể trí của tôi cho tới lúc chúng đụng các thể của cô ở xa 5m, nhưng cố gắng mấy cũng không làm cô ảnh hưởng được thể xác của tôi. Tâm thức của cô khi làm vậy chỉ có một ý tưởng là sẽ có sự đáp ứng tức khắc, bởi đó là cách vật liệu ở cõi thanh luôn luôn phản ứng khi ý chí tác dụng; và sự việc đúng hơn nữa ở giới thiên thần hơn là ở loài người, vì chất liệu cấu tạo nên các thể thanh của họ có vẻ như sống động và chứa nhiều điện hơn chúng ta. Cô khám phá điều ấy khi chạm vào hào quang của tôi, vì nó rất nặng nề đối với cô. Tinh linh giữ lấy một phần của hào quang, để chạm vào người và xem xét chúng giống như ta xem xét một mẫu vải. Bằng cách hòa hợp tâm trí của tôi và cô tới một mức nào đó, tôi làm cho cô cảm được tính trị trệ của xác thân. Nó trị trệ đối với tâm thức sinh vật nhiều hơn là đối với tôi, cô cảm nó giống như tôi cảm khi mang thân xác bằng chỉ.

Giờ đây cô lắc lắc thể sinh lực để làm nó nhúc nhích và tôi giúp cô tiến sát đến thể xác tới hết mức có thể có. Trong một lúc tinh linh hoảng hồn, rồi thấy như mình bị chôn cứng, vô phương vùng vẫy; cô ráng hết sức để nâng thể xác vào trong không, và làm vậy khiến cho thể sinh lực mở rộng, tràn ngập ánh sáng; nó cũng làm cho thể xác thấy nhẹ hơn một chút, sinh ra một ý thức lạ lùng mà ta thường có trong giấc mơ, là chỉ cần ráng chút xíu thì có thể bay được. Sự tiếp xúc rất gần này với cô làm tôi cảm thấy như các nguyên tử trong người tách xa nhau, sự ràng buộc hóa lỏng lẻo. Tôi nghĩ một thiên thần đầy quyền uy có thể biến đổi thể xác sang thể sinh lực, có lẽ đó là chuyện xảy ra Từ Thức hay Lưu Thần, Nguyễn Triệu. Một trong số những cảm giác sinh ra nơi cô là nỗi kinh ngạc rằng chúng ta có thể chịu sự tù túng như vậy cả đời. Có vẻ như cô không biết gì về sự sinh và sự tử, hay ngay cả sự tự do trong lúc ngủ tuy tôi cố gắng giải thích những việc này cho cô. Đối với sinh vật cuộc sống của chúng ta thực phức tạp và cô không thể hiểu vì sao chúng ta lại chọn nó thay vì đi theo con đường tương đối thẳng bong của đời sống thiên thần, vì họ không nhấn mạnh quá đỗi vào 'hình thể' như chúng ta. Cô nói 'Không thể vượt nhẹ nhàng vào không trung, phóng một khoảng cách thật xa, vút qua một thung lũng mà phải kéo lê mệt nhọc chạm chạp một thân xác thô kệch thì còn tệ hơn là không hiện hữu'. Xem xét sự việc theo tâm thức của cô, khó mà thấy cô sẽ là một trong những thiên thần chịu đỗi sang đường tiến hóa của người, nhưng tôi thú nhận là thí dụ ngược lại rất đối hấp dẫn với tôi.

Tôi vừa mới cho cô một ý niệm sơ lược về các Chân Sư; tinh linh biến đổi tư tưởng ấy vào thế giới của mình và nghĩ tới vị đại thiên thần, bậc lãnh đạo mà cô có ý thức. Lúc ấy thiên thần của thung lũng xuất hiện sau lưng cô, cười rạng rỡ thật tuyệt vời, đây vẻ mỹ lệ sáng chói, bao phủ cô trong hào quang của ngài, kéo cô lại

gần bên trái mình. Điều ấy khiến cô rất đỗi sung sướng, cảm thấy hoan lạc. Cô chỉ đứng trong phút chốc rồi xẹt đi, lảng lảng do sự tiếp xúc ấy và nhảy tung tăng như thú vật trong rừng. Mối liên hệ giữa hai người thật giống như cửa đệ tử và Chân Sư trong hàng ngũ nhân loại.

Trong trí của thiên thần thung lũng, dường như có sự hiểu biết rõ ràng về những chặng tiến hóa mà thế giới thiên thần phải đi qua, và tôi cho rằng ngài đã mang tinh linh và tôi lại với nhau, có lẽ để cho cả hai chúng tôi học hỏi. Ngài cũng ý thức được những bậc cao hơn, những đẳng cấp trong hàng ngũ thiên thần. Cố gắng tìm hiểu ý của ngài làm tâm thức tôi hướng lên trên vào phần bên ngoài trái đất. Tôi hơi e ngại trong việc diễn tả ảnh tượng dưới đây, vì làm như vậy xem như tôi đã tầm thường hóa và hạ thấp giá trị của việc.

Tôi thấy một cái bàn dài phủ vải trắng với ánh sáng chói lòa, ở giữa có một chữ thập. Những thiên thần cao cấp ngồi hai đầu và từ mỗi đầu một hàng thiên thần xếp dài, càng lúc càng cao trong không cho tới khi nhìn chỉ còn lại một sự rực rỡ chói mắt, và vẻ chói lọi không xóa nhòa; có nhiều bậc dẫn tới bàn và các thiên thần lên xuống những bậc ấy. Từ ở giữa của viễn tượng năng lực tuôn chảy đều đặn, lượn này tiếp theo lượn kia đây màu sắc thanh nhã mà rất sống động: màu vàng chói và màu hồng, nó chảy ra ngoài xuống dưới, làm cho toàn cảnh có vẻ rực rỡ vượt hẳn khả năng mô tả của tôi.